

Αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων διε-
ποντο ὑπὸ συστήματος στηριζομένου ἐπὶ τῆς αὐ-
τοδιοικήσεως αὐτῶν, διότι ἐκάστη νῆσος ἀπετέ-
λει νομικὴν πρόσωπον, καλούμενον ἐγγχώριον, δι-
αιρούμενον εἰς τμήματα καλούμενα ἀρχαῖοτερον
πέν (σφαῖρα) (hander) μετὰ νεότερον δὲ δια-
μερίσματα ἢ περιοχάς (districti) ἔχοντα τὸν προ-
σημὸν τῶν δήμων τοῦ ἐν ἰσχύι διοικητικοῦ συ-
στήματος. Τὸ διαμέρισμα, ἢ περιοχή, διηγεῖτο,
ὡς ὁ δῆμος, εἰς κωμότητας καὶ ἐροφίας, ἢ συ-
ναδελφότητες, αἵτινες εἶναι ἡθικὰ πρόσωπα ἐπι-
βαρυνόμενα μὲ τινας ὑποχρεώσεις τοῦ σημερινοῦ
δημοτικοῦ ὀργανισμοῦ. Τὰ σύστημα τοῦτο τῆς
αὐτοδιοικήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων ἑπекτα-

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ.

Περὶ ἐγγχωρίων διαχειρίσεων τῶν Ἰονίων νήσων.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ νῆσοι Κέρκυρα μετὰ τῶν Παξῶν, Κεφαλονία μετὰ τῆς Ἰθάκης, Ζάκυνθος, Λευκάς καὶ Κύθηρα ἀποτελοῦσιν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, καλούμενον «ἐγγχώριον Κερκύρας» «Κεφαλονίας» «Ζακύνθου» «Λευκάδος καὶ Κυθήρων» δυνάμει τῆς περὶ ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ἀποφάσεως τῆς Π'. Ἰουνίου συνελεύσεως τῆς 7]17 Ὀκτωβρίου 1863, τοῦ 8.ου ἄρθρου τῆς συνθήκης τῆς 14 Νομβρίου 1863 (N) μετὰ τῶν Πρωσίας, Αὐστρίας, Γαλλίας, Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας καὶ τῆς ἐτέρας ἐν Λονδίνῃ συμπληρωτικῆς συνθήκης τῆς 17]29 Μαρτίου 1864 μετὰ τῶν Ἑλλάδος καὶ Μεγάλης Βρετανίας, Ρωσίας καὶ Γαλλίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ περιουσία τοῦ ἐγγχωρίου συνίσταται ἐκ τῶν κτημάτων ἐγγχωρίων ἔργων, καθιδρυμάτων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ἀνήκον εἰς τὴν ἐγγχώριον Κυβέρνησιν, ἢ ὑπῆγοντο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡμιδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ συστηθέντων διαφόρων κληροδοτημάτων, ἢ διατεθέντων ὑπὲρ τῶν ἐγγχωρίων ἀναγκῶν, ἢ ὑπὲρ τῶν ἐν ἐκάστῃ νήσῳ πρῶην τοπικῶν, ἢ γενικῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ μετὰ τῶν ἐγγχωρίων καὶ δημοσίου διενέξεις ἐκδικάζονται κατεπειγόντως ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τοπικῶν καὶ τακτικῶν δικαστηρίων, περιστανομένου τοῦ μὲν δημοσίου ὑπὸ τοῦ ἐκπληροῦντος καθήκοντα οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ δὲ ἐγγχωρίου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐγγχωρίου οἰκονομίας προϊσταμένου διαχειριστοῦ.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ἐγγχωρίαι φιλανθρωπικαὶ τράπεζαι (monti di pietà) ἔχουσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πα-
ὡς διαρκεῖς μετοχὰς τῶν ἐξ ὧν προκύπτουσιν ἐγγχωρίων κλάδων. 1) Τὰ ἐκ τῶν πρῶην διαχειρίσεων ὑπάρχοντα κεφάλαια τῶν τραπεζῶν τούτων. 2) Τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τῶν κληροδοτημάτων τοῦ ἐγγχωρίου. 3) Τὰ ἐκ τῶν ἐξαγοραζομένων ἐγγχωρίων δικαιωμάτων καὶ ἐξαγορευομένων κτημάτων τῶν ἐγγχωρίων καὶ διαρκῶν κληροδοτημάτων καὶ τῶν συναδελφικῶν καὶ λοιπῶν ἐκκλησιῶν προσερχόμενα χρηματικὰ κεφάλαια. 4) Τὰ πρὸς τὸ ἐγγχώριον, τὰ κληροδοτήματα, καὶ τὰ λοιπὰ καθιδρύματα καθυστεροῦντα καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐτησίων ἐσόδων πλεονάσματα, καὶ 5) Αἱ ἐγγγραφόμεναι μετοχαὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν, καὶ 6) ὡς προσωρινὰ κεφάλαια. 1) Τὰς δικαστικὰς παρακαταθήκας. 2) Τὰς χρηματικὰς κατασχέσεις, ἢ τὸ ἐξαγόμενον ἐκ τῶν κατασχέσεων τῶν πραγμάτων τῶν ὀφειλετῶν. Δανείζουσι δὲ αὗται ὡς ἐνεχειροδανειστήρια ἐπὶ ἐνεχρῶ κινήτων, ὡς τράπεζαι ἀγροτικαί, ἐπὶ ὑποθήκῃ κινήτων καὶ ἐπὶ προεξοφλήσει ἀξιοχρέων ἐνυποθήκων δανείων καὶ ἀξίας ἐγγείων δικαιωμάτων, δι' ἐκτελεστοῦ συμβολαίου ἔχοντος μὲν προνόμιον κατὰ πάσης προγενεστέρως γενικῆς ἢ ἐγγράφου ὑποθήκης ἢ προνομίου, ἐξοφλουμένου τοκοχρεωλυτικῶς ἐντὸς προθεσμίας οὔτε ἥτος πέντε, οὔτε μείζονος τῶν τριάντων ἐτῶν καὶ κανονιζομένων τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν κατὰ τοὺς περὶ ἀγροτικῶν τραπεζῶν ὁρισμοὺς τοῦ ΛΑ νόμου τοῦ ΙΑ'. Ἰουνίου Κοινοβουλίου, ὡς τράπεζαι δὲ ἐξασφαλιστικαὶ ἐξασφαλίζουσι τὰς διὰ προκαταβολῶν εἰς τὰ ταμεῖα τῶν συνισταμένων ἰδιωτικῶν συντάξεις προκοδοτήσεις, καὶ βιομηχανικὰς ἐξοικονομήσεις, καὶ δέχονται ἐντόκους ἢ ἀτόκους καταθέσεις κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ὁργανισμοῦ αὐτῶν.

Αἱ περὶ εἰσπράξεως, προνομίου, καὶ νομίου ὑποθήκης ὡς πρὸς τοὺς φόρους τοῦ Κράτους ἐξαιρετικὰ διατάξεις τοῦ νόμου ἰσχύουσιν καὶ περὶ τῶν ὁπωςδήποτε καθυστεροῦντων εἰς τὰς φιλανθρωπικὰς τράπεζας τῶν Ἰονίων νήσων.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἐγγχωρία ἀρχεῖα περιλαμβάνουσι τὸ ληξιαρχεῖον, τὰς ἐγγχωρίους βιβλιοθήκας καὶ Μουσεῖα,

τὰ βιβλία καὶ τὰς πράξεις τῶν ἀποβιωσάντων καὶ ἀποβιούντων συμβολαιογράφων, καὶ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, ἀποδιδόμενων εἰς τὸ εἰδικὸν ταμεῖον τῶν Ἀρχείων τῶν συμβολαιογραφικῶν δικαιωμάτων δι' ἕκαστον ἐπὶ χαρτοσήμου ἐπίσημον ἀντίγραφον, καὶ εἰδικὸν δικαίωμα ὑπηρεσίας καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν αἰτούντων ἀντίγραφον ἰδιωτῶν καὶ τῶν ἐνεργούντων πράξεις ληξιαρχικῶς. Ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καλεῖται ἔφορος τῶν Ἀρχείων· δύναται δὲ νὰ ἐκδίδῃ ἐπίσημα ἀντίγραφα ἔχοντα ἀποδεικτικὴν ἰσχύον ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐγγχώριος Ἀρχὴ συνίσταται ἐκ τοῦ διαχειριστικοῦ καὶ συμβουλευτικοῦ συμβουλίου, ἢ δὲ περιφέρεια τοῦ ἐγγχωρίου Κερκύρας, Κεφαλονίας καὶ Ζακύνθου, διαιρεῖται εἰς ἐπαρχιακὰς περιφέρειας ἀναλόγως τῶν φυσικῶν καὶ γεωγραφικῶν ἐκάστης νήσου περιφερειῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ κεντρικὴ ἐγγχώριος ἀρχὴ συνίσταται ἐξ ἐνὸς Προέδρου ἐκπληροῦντος καθήκοντα πρῶην ἐπαρχου, ἐκ πέντε διαχειριστῶν ἐκπληροῦντων καθήκοντα ἐγγχωρίων συμβούλων, καὶ ἐκ συμβούλων ἐκπληροῦντων καθήκοντα νομαρχικῶν συμβούλων. Καὶ ὁ μὲν Πρόεδρος τοῦ ἐγγχωρίου ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς περιφέρειας κατὰ τοὺς περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν κανονισμοὺς, οἱ δὲ σύμβουλοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν περιφερειῶν τοῦ ἐγγχωρίου, καὶ οἱ διαχειρισταὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἐγγχωρίου νομαρχιακοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 8.

Τὰ καθήκοντα τοῦ πρῶην τοπικοῦ καὶ ἐγγχωρίου ταμεῖου ἐκπληροῖ ὁ ταμίας τῆς φιλανθρωπικῆς τραπεζῆς, τοῦ δὲ ἀρχιεπισκόπου, βιβλιοφύλακος ἢ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης, καὶ τοῦ πρῶην γραμματέως ὁ ἑσώρος τῶν ἐγγχωρίων ἀρχείων τῆς περιφέρειας.

Ἄρθρον 9.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς ἐγγχωρίου κεντρικῆς ἀρχῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν νομάρχην, ἢ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν του, αἱ δὲ ἀρμοδίαι εἰσαγγελικαὶ καὶ εἰρηνοδικειακαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσιν ἐπὶ ἀτομικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ ἐπιθεωρῶσιν ἀνὰ τριμηνίαν, ἢ καὶ ταχύτερον, τὴν διαχείρησιν τοῦ ἐγγχωρίου καὶ νὰ καταδικάσωσι ποινικῶς πᾶσαν κατάχρησιν, ἢ παράλειψιν καθήκοντος.

Οἱ διαχειρισταὶ τοῦ ἐγγχωρίου ὑπάγονται εἰς δικαιοδοσίαν ἰδιόζουσαν κατὰ τοὺς περὶ αὐτῆς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 10.

Ἐκτὸς τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας τῶν ἐνεργειῶν ὑπαλλήλων εἰς κανονισμένας ἐμίσθους θέσεις, οὐδεμίᾳ ἄλλῃ χορηγία δι' οὐδένα λόγον δίδεται ἐκ τῶν διαφόρων ἐγγχωρίων πόρων ἐπὶ ποινῇ καταδιώξεως λόγῳ ἀπιστίας περὶ τὴν ἐνεργειαν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ προστίμου ὑπὲρ τοῦ ἐγγχωρίου ἴσον μὲ τὸ διπλασιῶν τῶν δοθεισῶν ποσοτήτων, τιμωρουμένων συγχρόνως ὡς συνεργῶν καὶ τῶν λαμβανόντων τὰς χορηγίας ταύτας.

Ἡ διαχειριστικὴ καὶ συμβουλευτικὴ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν εἶναι τιμητικὴ καὶ ἀμισθός.

Ἄρθρον 11.

Ὁ ὁργανισμὸς ἐκάστου ἐγγχωρίου, τῶν ὑποδιαιρέσεων, καὶ τῶν καθιδρυμάτων αὐτοῦ, καὶ ὁ τρόπος τοῦ συνδυασμοῦ τῆς δημοτικῆς καὶ ἐγγχωρίου τοπικῆς διαχειρίσεως ἐκάστης νήσου καθορίζεται ὡς ἀποβιούσας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρῶην ὁργανισμοῦ τῶν ἐγγχωρίων διαχειρίσεων ὑπὸ ἀποδεικτικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν συνστήσει ἐκ τῶν ἐπιτρόπων ἐκάστης τῶν δύο μεγάλων νήσων, δύο Ζακύνθου, καὶ ἐνὸς ἐκάστης τῶν μικροτέρων νήσων. Ἡ ἐκλογή τῶν ἐπιτρόπων καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης κανονισθῶσιν διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος, ὁ δὲ ὑπ' αὐτῶν συνταχθῶμενος

ὅθεν καὶ εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν καὶ εἰς τὸν δικαστικὸν ὁργανισμὸν ἀπετέλεσεν ἐν σύνολον τοπικῶν ἐλευθεριῶν ἐκάστης Νήσου, ὅπερ ἐξησφάλισαν ἀρχαίαι συνθήκαι καὶ ἰδίως αἱ νεώτεραι τοῦ 1800, 1802 καὶ 1815 μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐγγχώριος διαχειρίσεις ἢ ἐγγχώριος Κυβέρνησις ἐκάστης Νήσου. Ἀπασαὶ δὲ αἱ τοπικαὶ βελτιώσεις ὀφείλονται εἰς τὴν τότε πρῶην πρωτοβουλίαν, τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ὁ δὲ τανῦν ὑπάρχων μακρομὸς τῶν νήσων, εἰς τὴν ἑλλειψίν αὐτῶν. Τὸ φυσικὸν καὶ ἱστορικὸν τοῦτο δικαίωμα τῆς αὐτοδιοικήσεως ἐκάστης νήσου ὡς νομικοῦ προσώπου ἐξησφάλισε κατὰ τὴν παῦσιν τῆς Ἰονίου Πολιτείας ἢ ἐν Κερκύρᾳ περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ πρῶην Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἀποφάσεως τῆς Ἰονίου Συνελεύσεως τῆς 7]19 Ὀκτωβρίου 1863, τὸ 8 ἄρθρον τῆς ἀπὸ 11 Νομβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους συνθήκης μετὰ τῶν πέντε Μεγάλων Δυνάμεων, καὶ ἢ ἐν Λονδίνῃ συνθήκῃ μετὰ τῶν Ἑλλάδος, Μεγάλης Βρετανίας, Ρωσίας καὶ Γαλλίας τῆς 17]29 Μαρτίου 1864, κυρώσασαι τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἰονίου Συνελεύσεως καὶ καταλύσασαι τὴν συνθήκην τοῦ 1815 καθ' ὅσον μόνον ἀφορᾷ τὴν γενικὴν Κυβέρνησιν μετὰ τῆς προστασίας, ἥτοι τὸ Κράτος καὶ τὴν ἀποκλειστικὴν Βρετανικὴν προστασίαν ἐπὶ τῆς Ἑπτανήσου.

Ὡστε ἡ αὐτοδιοίκησις τῶν Ἰονίων Νήσων, εἶναι ὄχι μόνον δικαίωμα τῶν κατοίκων κεκτημένον, ὡς ἐκ τῆς ἀποκτήσεως αὐτοῦ πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἀλλ' ἀποτελεῖ καὶ μέρος τοῦ διεθνούς Δικαίου τῆς Εὐρώπης ἀναγνωρισθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος τοῦ Κράτους, ὅπερ διὰ τοῦ 42 ἄρθρου ἀναγνώρισε τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἰονίου Συνελεύσεως τῆς 7]19 Ὀκτωβρίου 1863.

Ἀλλὰ διὰ τῶν ἀφομοιωτικῶν Νόμων τοῦ 1865 καὶ 1866 αἱ ἐγγχωρίαι διαχειρίσεις τῶν Ἰονίων Νήσων περιεπλήχθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν νομοθετησάντων, ὥστε ὄχι μόνον σπουδαῖα ἐγγχωρία συμφέροντα τῶν νήσων τούτων πάσχουσι, καὶ οἱ κάτοικοι βερώς φέρουσι τὴν ἀθλιότητα τῆς ἐαυτῶν πατρίδος, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν ἀπαιτήσεις προστατευθεῖσαι διὰ διεθνῶν συνθηκῶν, δὲν δύνανται νὲ ἐξασφαλισθῶσιν ἐκ τῆς ἀνωμαλίας ταύτης.

Ὁ μετὰ τὴν κατάπτυσιν τοῦ σάλου τῆς ἐνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων ἐπελθὼν Κρητικὸς ἀγὼν δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Ἰόνιον λαὸν ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν δικαιωμάτων τούτων τῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐνώσεως τῶν δύο πρῶην ἐπικρατειῶν.

Ἀλλ' ἐπέστη ἤδη ὁ χρόνος τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ ἐπανάστασις τῆς νομίμου Διοικήσεως, διότι ἐν Κερκύρᾳ, ὅπου ἡ ἐγγχώριος Διαχείρισις παριστᾷ τὰ μεγαλύτερα συμφέροντα τῶν Ἰονίων Νήσων ἐπέδρασεν ὀλεθρίως ἢ διατάραξις τῆς ἀρχαίας καταστάσεως ὡς πρὸς τὰς τοπικὰς καὶ ἐγγχωρίους ὑποθέσεις τῆς Κοινοτήτος. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀρχαίαι τοῦ Βασιλείου ἐπαρχίαι δὲν ἔχουσιν ὁργανισμὸν δυνάμενον ν' ἀναπληρώσῃ τὰ παραχθέντα ἐκ τῆς ἀφομοιώσεως κενὰ ἐν τῇ διοικήσει τοῦ νομοῦ καὶ τῆς ἐπαρχίας σχετικῶς πρὸς τοὺς θεμελιώδεις ὅρους τῆς ἐγγχωρίου διαχειρίσεως τῶν Ἰονίων, πρέπει νὰ μεταβρίθμισθῇ ὁ Ἰόνιος ὁργανισμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως συνδυαζόμενος μετὰ τοῦ ἐν ἰσχύϊ διοικητικοῦ συστήματος τοῦ Κράτους, ὅπως συμπληρωθῇ ἡ διοικητικὴ νομοθεσία καὶ ἀφομοιωθῶσι προσεχῶς πληρέστερον αἱ ἀρχαίαι καὶ αἱ νέαι τοῦ Κράτους ἐπαρχίαι. Τὸ ἐγγχώριον διοικητικὸν σύστημα τῶν Ἰονίων νήσων βελτιούμενον καὶ ἐφαρμοζόμενον ἐν τῷ τόπῳ τῆς γεννήσεως καὶ ἀναπτύξεως του θέλει χρησιμεύσει καὶ ὡς πρακτικὸν ὑπόδειγμα πρὸς βαθμιαίαν εἰσαγωγὴν τῆς αὐτοδιοικήσεως καθ' ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας καὶ οὕτω πολλὰ τοπικὰ συμφέροντα ἀναπτυχθῶσι καὶ ἐξασφαλισθῶσι, τὸ δὲ δημόσιον ἀπαλλαγῇ τῆς δαπάνης, ἥτις προέρχεται ἐκ τῆς ἀνωσελούς, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπιβλαβούς, διαχειρίσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀλλοτρίων ὑπαλλήλων. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὑποβάλλω πρότασιν πρὸς ἐπ' ἀνὸδον τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ νομίμου διοικήσεως καὶ συνδυασμοῦ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως μετὰ τοῦ νομαρχιακοῦ, ἐπαρχιακοῦ καὶ δημοτικοῦ συστήματος τοῦ Κράτους.

ὁργανισμὸς τοῦ ἐγγωρίου καὶ τῶν καθιδρυμάτων αὐ-
τοῦ ὑπάγεται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως, κατὰ
τοὺς ἰσχύοντες περὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ
τῶν ἐταιρικῶν συλλόγων ὁρισμούς.

Ἄρθρον 12.

Πᾶς Νόμος ἀντιβαίνειν εἰς τὸν παρόντα καταρ-
γεῖται.

Ὁ βουλευτὴς Κερκύρας
Π. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΣ.

Ἰδοὺ ἡ Προκήρυξις τοῦ ἐν Ἀ-
θήναις Φιλολογικοῦ Συλλόγου ὁ Παρ-
νασσός ἡς ἐποιήσατο μνηεῖαν ὁ ἐντιμὸς
ἡμῶν ἀνταποκριτὴς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀ-
ριθμῷ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης. Προτρέπο-
μεν πάντας τοὺς φιλογενεῖς καὶ τοὺς φι-
λομούσους νὰ συνδράμωσι τὸν Σύλλογον εἰς
τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἔργον, οὗτινος τὴν σπου-
δαιότητα ἀρκούντως ἀναπτύσσει αὐτὴ ἡ Προ-
κήρυξις.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ.

Ἄρ. Πρωτ. 434.

Ἐν Ἀθήναις, 13 Ἰανουαρίου 1870

Πρὸς τὰ Μέλη καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς κοινόν.

Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσὸς ἐν τῇ τε-
λευταίᾳ αὐτοῦ συνεδριάσει ἐξελέξατο πενταμελὴ
ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν καὶ δημοσίευσιν ἀνεκδό-
των ἡθῶν καὶ ἐθίμων, μύθων παροιμιῶν αἰνιγ-
μάτων ἀσμάτων καὶ παντοίας γλωσσογραφικῆς
ὑλης τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τὴν προκήρυξιν ἐπισυ-
νάπτωμεν ἐν ἀντιγράφῳ παρὰ πόδας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Π. Χρυσάνθος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Μ. Π. Λάμπρος.

(Τ. Σ.)

Ἀναντιρρόπον εἶνε ὅτι ἡ ἱστορία δὲν ἐπυ-
καὶ μόνη ἵνα καταδείξῃ ἐντελῶς τὸν βίον ἔθνους
τινός· ἀνάγκη νὰ ἐπέλθῃ πρὸς πλήρη τοῦ χα-
ρακτῆρος καὶ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ κατανόησιν καὶ
ἡ γνώσις τοῦ καθ' ἑκάστα βίου, τῆς διανοητικῆς
καταστάσεως καὶ τῆς γλώσσης δι' ἣς τοῦτο τὰς
ἐνδιαθέτους ἐννοίας ἐκφράζει.

Διὰ τοῦτο δικαίως ἤδη ἐφείλκυσε τὴν προ-
σοχὴν πολλῶν ἐκ τε τῶν παρ' ἡμῖν καὶ τῶν ἐν
τῇ Ἑσπερίᾳ λογίων ἡ ἐρευνᾶ περὶ τῶν καθ' ἡ-
μᾶς ἡθῶν καὶ ἐθίμων, ἅτινα καθιστῶσι μὲν γνω-
στὸν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων τὸν βίον, οὐκ ὀλίγον
δὲ συντείνουσιν εἰς τὴν διαφώτισιν τοῦ τῶν ἀρχαίων,
οὗτινος διασώζουσιν ἔχνη σπουδαία. Τῆς αὐτῆς δὲ
σπουδαιότητος μετέχει καὶ ἡ δυσχερὴς μὲν, ἀλλ' ὑπὸ
πολλῶν ἐπιχειρηθεῖσα συλλογὴ δημοτικῶν ἀσμάτων,
μύθων, παροιμιῶν καὶ αἰνιγμάτων, ἅτινα ἐγκατο-
πτρίζουσι μὲν ἀφ' ἑνὸς τὴν διανοητικὴν τοῦ λαοῦ
κατάστασιν, δύνανται δ' ἀφ' ἑτέρου νὰ χρησιμεύ-
σωσιν ὡς τὰ καταλλήλотаτα μνημεῖα τῆς δημόδους
γλώσσης, ἥς αἱ τύχαι, κατὰ τὴν ὥραίαν τινὸς τῶν
παρ' ἡμῖν λογίων ἐκφρασιν, ὁμοιάζουσι τὰς τύχας
τῆς ἡμετέρας ἱστορίας, καὶ ἥτις λεπτομερέστατα
πρέπει νὰ μελετᾶται ὡς ἀμέσως μετὰ τῆς ἀρχαίας
συνεχομένη.

Συναισθανόμενος καὶ ὁ ἡμέτερος Φιλολογικὸς
Σύλλογος «Παρνασσός» τὴν χρησιμότητα τῆς συλ-
λογῆς τοιαύτης ὑλης, ἐπιθυμῶν δὲ νὰ συντελέσῃ
καὶ αὐτὸς τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο,
ὅπου καὶ τῇ ἐπιστήμῃ διαφέρει καὶ ἐθνικὸν με-
λέτημα νὰ θεωρηθῇ δύναται, οὐχὶ ἀναφελὲς ἐ-
νόμισεν νὰ συναγάγῃ παρὰ τε τῶν μελῶν καὶ τῶν
ἐξ ἑαυτοῦ Συλλόγου, ὅτι ἕκαστος πρὸς τὸν σκο-
πὸν σύμφορον ἔχει νὰ συγκομίσῃ.

Πᾶς τις λοιπὸν δυνάμενος νὰ προσφέρῃ τοιαύ-
την ὑλὴν, μάλιστα ἀνεκδοτὸν, παρακαλεῖται, ἂν
δὲν θεωρῇ τοῦτο περιττόν, ν' ἀποστείλῃ ταύτην
πρὸς τὴν ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐκτε-
θεῖσαν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀνέλαβε τὴν ἐφροντίδα
νὰ δημοσιεύῃ αὐτὴν εἴτε διὰ τῶν παρ' ἡμῖν πε-
ριοδικῶν συγγραμμάτων καὶ ἐφημερίδων εἴτε ἐν
ιδιαιτέροις βιβλίοις, σημειοῦσα πάντοτε καὶ τὸ
ὄνομα τοῦ ἐπιστείλαντος.

Ἐννοεῖ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ τὰ στελλόμενα νὰ ᾖσι·

Α'.) Γλωσσάρια καὶ φρασολόγια περιέχοντα
λέξεις καὶ φράσεις δημώδεις.

Β'.) Παραμύθια γεγραμμένα, εἰ δυνατόν, ἐν
τῇ δημώδει γλώσσῃ καὶ ἀπαραλλάκτως ὡς διηγεί-
ται ταῦτα ὁ λαός.

Γ'.) Παροιμίας.

Δ'.) Δημοτικὰ ἄσματα.

Ε'.) Αἰνίγματα καὶ λογοπαίγνια.

ΣΤ'.) Ἡθὴ καὶ ἔθιμα παντοῖα τοῦ λαοῦ τῆς
Ἑλλάδος, προλήψεις καὶ τὰ τοιαῦτα, ση-
μειουμένου πάντοτε καὶ τοῦ τόπου ἐνθ' ᾧ ἄ-
παντῶνται.

Ὁ θέλων δὲ νὰ ἀποστείλῃ τι δύναται ν' ἀπευ-
θυνθῇ εἴτε πρὸς ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς οἶον·
δήποτε εἴτε πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ Συλλόγου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Π. Ι. Φέρμπος.—Ν. Γ. Πολίτης.—Σ. Π. Λάμπρος.—
Ι. Ἀβρὰς.—Σ. Κ. Σακελαρόπουλος.

Προκληθέντες ὁ κ. Συντάκτης τῆς «Φωνῆς»
καὶ ὁ βουλευτὴς κ. Π. Κωσταντᾶς νὰ ἀναπτύ-
ξωσι τὰς ἐπὶ Ἑυρωπαϊκῶν Συνηθειῶν στηρίζο-
μένας δοξασίας των περὶ αὐτοδιοικήσεως Κερκύ-
ρας ἀπαντῶσι διὰ τοῦ τελευταίου ἀριθμοῦ τῆς
Ἐφημερίδος των, ὅτι ἀναβάλλουσι τὴν ἐπιστημο-
νικὴν τοῦ θέματος συζήτησιν μετὰ τὰς δημοτι-
κὰς ἐκλογάς· καὶ ὁ μὲν κύρ. Συντάκτης, μᾶς λέ-
γει ὅτι ἡ φρόνησις τῇ ἐπιβάλλει τὸ καθήκον νὰ
σιωπήσῃ διαρκούντος τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, καὶ ὑ-
πομιμνήσκει πρὸς ἡμᾶς τὴν «ἀποφράδα Παρα-
σκευῆν τοῦ 1866, καθ' ἣν εἰς παρομοίας περι-
στάσεις τὸ ἔδαφος τῆς Κερκύρας ἐδόθη διὰ τῆς
»δολοφονίας ἐνὸς τέκνου τοῦ λαοῦ«· ὁ δὲ κύρ. Κω-
σταντᾶς παραδέχεται καὶ οὗτος ὡς συνετὸν μέτρον
τὴν ἀναβολὴν, ἵνα μὴ ὑπολάβῃ ὁ τόπος ὅτι αὐτὸς
θέλει νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς τῆς Νή-
σου, δαπάνῃ ἰδεῶν αἰτείας εἶναι διὰ πάντα «Εὐ-
λῆνα ὑψηλὰ κλ.—Πρὸς τὸν κ. Συντάκτην τῆς Φω-
νῆς παρατηροῦμεν ὅτι ἐὰν ἡ ὑπόμνησις μιᾶς δολο-
φονίας διαπραχθεῖσας κατὰ τὰς ἐκλογάς τοῦ 1866
τοῦ κυρ. Κουρκουμέλη, οὐδόλως ποτηθέντες ὑπὸ τῶν
μαχαιοφορῶν τῆς λυσώδους φατρίας, ἥτις τὸν ὑ-
πεστήριξε, — ἐὰν, λέγομεν, ἡ ὑπόμνησις αὕτη ση-
μαίνει ἀπειλὴν, συμβουλευόμεν τὸν κύρ. Συντάκτην
νὰ σκεφθῇ περὶ μέσων ἐπιτυχέστερων πρὸς ὑπο-
στήριξιν τῶν πατρῶνων του, — ἐὰν πάλιν ἡ ὑπόμνη-
σις τῆς δολοφονίας ἐμπεριέχει στυγεράν συκοφαν-
τίαν, δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ πρῶτοι, ὧν τὴν ὑπόληψιν
προσεπάθητε νὰ δολοφονήσῃ ὁ κάλαμος τοῦ Συντά-
κτου τῆς Φωνῆς. Τίς ἐντιμὸς ἡ τίς νοήμων ἄνθρωπος
ἀπέδωκε ποτὲ σημασίαν εἰς δημοσιογραφικὰ ὄργα-
να, οἷα ἡ Κοινότης καὶ ἡ Φωνή; Μόνον οἱ ἀπονε-
νοημένοι πολιτικοὶ ἄνδρες, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἀπογνώ-
σει των, εὐχερεστοῦνται νὰ τύχωσι ἀηδεστάτων ἐγ-
καυμῶν εἰς τὰς στήλας τοῦλάχιστον τῆς Φωνῆς!

Πρὸς τὸν κύριον Κωσταντᾶν παρατηροῦμεν ὅτι εἶναι
τοῦ γελοίου γελοιωδέστερον τὸ νὰ θέλῃ νὰ καταπί-
σῃ τὸν κόσμον ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ περὶ αὐτοδιοι-
κήσεως ζητήματος δύναται νὰ ἐξάψῃ τὰ πνεύματα
κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς! Ἡ νομίζει ὁ Κύρ. Κω-
σταντᾶς ὅτι δύναται εὐκόλως νὰ φανακίσῃ διὰ τῶν
ἀγυρτικῶν προτάσεων του τοὺς νοήμονας Κερκυ-
ραίους, ὥστε νὰ πεισθῶσιν ὅτι σπουδαίως σκέπτεται
περὶ τῆς εὐμερείας καὶ τῆς προόδου τοῦ τόπου, ὁ
ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις ὥμοσε τὴν ἐξόντωσιν τῶν
οἰκοκυρίων, ἀδιάρκον ἐὰν μετ' αὐτῶν συγκατα-
στραφῶσι καὶ οἱ χωρικοὶ, οὗς ἤδη ἐπὶ ἐξαετίαν ἐξα-
πατᾷ διὰ ψευδῶν ὑποσχέσεων;— Ἄλλως εἶναι πα-
σίγνωστον ὅτι ὁ Κύρ. Κωσταντᾶς ἀναμειγνύεται εἰς
τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς καὶ αὐτοῦ τοῦ Δήμου τῶν
Κερκυραίων, συνιστῶν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τὸν νέον
φίλον του Κύρ. Κουρκουμέλην ὡς δῆμαρχον, καὶ ὡς
κατάλληλον νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν αὐτοδιοίκησιν.
Σχέδιον βεβαίως εὐκατέρθον, ἂν ὁ δόξων τῆς
Φωνῆς, κηρύξας τὴν ἡθικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ
ἑλκούς, συκοφαντηθέντος Κυρ. Κωσταντᾶ, ὅτι ὅτε
ἐπὶ πανδήμως ὅτι θέλει διὰ στυγερὰς χειρὸς νὰ ὑ-
ποστηρίξῃ τὸν ἄδικον τοῦτον ἐργαζομένην εἰς τὸ
δόγμα τῆς αὐτοδιδασκαλίας τῆς αὐτοκυβερνήσεως, καὶ
τῆς αὐτοπροόδου καὶ μέχρις οὗ ὁ μοχλὸς οὗτος
τῆς διαπλάσεως τῆς προαγωγῆς τῆς ἀναξιοπαθού-
σης Κερκυραϊκῆς κοινωνίας ὑψίσταται!

Πρόσκλησις.

Χρηστήνης Δραζίνου ποτὲ Δημητρίου, Συζύγου
Γεωργίου Κουαρτάνου κατοικοῦ Κερκύρας.

Κατὰ

Τοῦ Συζύγου τῆς Γεωργίου Κουαρτάνου ποτὲ
Αὐγουστίνου κατοικοῦ ἐπίσης.

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Κερκύρας.

Διὰ τῆς ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1869 ὑπ' ἀριθ-
560 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως γενο-
μένης παρὰ τοῦ δικαστικοῦ Κλητῆρος Κ. Κον-
τοράτου ἐνήργησα ἀναγκαστικὴν κατάσχασιν ἐπὶ
τῆς ἐνταῦθα κατὰ τὴν συνοικίαν Ἀγίων Ἀποστό-
λων κειμένης οἰκίας τοῦ εἰρημένου Συζύγου μου.
Γ. Κουαρτάνου πρὸς πληρωμὴν τελεσιδικίου συμ-
βιβασμοῦ γενομένου ἐνώπιον τοῦ Τριμελοῦς Πρω-
τοδικείου ἐνταῦθα τὴν 2 Ἰουλίου 1859, περὶ πλη-
ρωμῆς διατροφῆς.

Τὴν ἐκθεσιν ταύτην τοῦ Κλητῆρος μετὰ τῶν
σχετικῶν ἐγγράφων παρακατέθεσα εἰς τὸ Εἰρη-
νοδικεῖον συμφώνως πρὸς τὸν ΣΕΘ. Νόμον τῇ 28
Ἰανουαρίου ε. ε.

Ὅθεν καλοῦνται πάντες οἱ ἔχοντες συμφέρον
ἵνα λάβωσι γνῶσιν ἐντὸς δέκαπενθημέρου προθε-
σμίας.

Ἀρμόδιος Κλητὴρ παραγγέλλεται τὴν ἐπίδοσιν
τῆς παρούσης εἰς τε τὸν ὀφειλέτην καὶ ὅπου ὁ
μνησθεὶς Νόμος διατάσσει.

Κερκύρα, 29 Ἰανουαρίου 1870.

Ὁ Γενικὸς Πληρεξούσιος τῆς

Χρ. Δραζίνου.

Θ. Ἀντωνιάδης.

Πρόσκλησις

Ἰωακίμ. Καζεντίνου κατοικοῦ Κερκύρας.

Κατὰ

Ἀντωνίου Καλοχρύσου πτ. Μιχαὴλ κατοικοῦ ἐπίσης.
Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Κερκύρας.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 531 τῆς 5 Δεκεμβρίου 1869
κατασχτικῆς ἐκθέσεως τοῦ Δικαστικοῦ Κλητῆρος
Κ. Κοντοράτου, ἐνήργησα ἀναγκαστικὴν κατά-
σχασιν ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα κειμένης οἰκίας τοῦ ὀ-
φειλέτου μου Ἰωακίμου Καλοχρύσου πρὸς πληρω-
μὴν ἀπαιτήσεων μου ἐκ ταλλ. 30 λόγῳ κεφα-
λαίου, τοῦ τόκου, καὶ ἐξόδων, κατὰ τὴν παρὰ
πόδας τῆς ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1863 ἀποφάσεως
τοῦ Εἰρηνοδικείου Κερκύρας ἐπιταγῆν.

Τὴν ἐκθεσιν ταύτην μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγρά-
φων καὶ τίτλων μου παρακατέθεσα εἰς τὸ Εἰρηνοδι-
κεῖον Κερκύρας τὴν 28 Ἰανουαρίου τρέχοντος μηνός.

Καλοῦνται ὅθεν οἱ ἔχοντες δικαίωμα προτι-
μήσεως νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμέ-
ρων σύμφωνα μετὰ τὸ ΣΕΘ. Νόμον.

Ἀρμόδιος Κλητὴρ ἐπιδότω ταύτην ὅπου δεῖ.

Κερκύρα 29 Ἰανουαρίου 1870.

Ὁ Πληρεξ. τοῦ Προσκαλοῦντος

Θ. Ἀντωνιάδης.

Κήρυξις

Τῆς Βαρβάρης Φωμπρίτζη π. Ἀντωνίου χήρας
τοῦ Ἰωάννου Βουτζινῶφ, κατοικοῦ τῆς πόλεως
Κερκύρας.

Συνεπῶς τῆς ὑπ' ἀριθ. 24 ἐν. ἐτ. Ἀποφάσεως
τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν, καὶ κατὰ τὸ ἀρθ.
658 τοῦ Ἰονίου Ἀστ. Κώδ. διακηρύττω ὅτι δι'
ἀναφοράς μου 15 Δεκεμβρίου 1869, ἡτησάμην
παρὰ τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου ἵνα, ἐν ἐλλείψει
ἄλλων διαδεξιμῶν, ἐγκαταστήσῃ ἐμὲ, ὡς ἀνώμαλον
διάδοχον, εἰς τὴν διακατοχὴν τῆς κληρονομίας τοῦ
ἀποβιώσαντος συζύγου μου Ἰωάννου Βουτζινῶφ π.
Ἰωσήφ κατοικοῦ ἐνταῦθα, καὶ καλῶ οἰονδήποτε
ἰσχυριζόμενον ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς αὐτῆς κληρονομίας
νὰ τὰς προτείνῃ ἐμπροθέσμως.

Ἐν Κερκύρᾳ τὴν 26 Ἰανουαρίου 1870.

Ὁ πληρεξούσιος τῆς καλούσης

Β. Α. Μυλωνόπουλου δικηγ.

Β. Α. Κερκύρα αὐθιμῶν

Παραγγέλλεται ὁ ἀρμόδιος Κλητὴρ νὰ ἐπιδόσῃ
τὴν παρούσαν ἐπὶ τὸν ἐκδότην τῆς Ἐφημερίδας «Ἡ
Αναγέννησις» ἵνα τοῖς, ἀνα δεκαπέντε ἡμέρας, τὴν
δημοσιεύσῃ διὰ τοῦ τύπου.

Ὁ παραγγέλλων πληρεξούσιος τῆς καλούσης

Β. Α. Μυλωνόπουλος δικηγόρος.

Ὁ ὑπεύθυνος Συντάκτης Ἰάκωβος Πολυλάς.